Ч. 18. Середа 24 січня (5 лютого) 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і **Адмінїстрация**: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

(21 засїдане з дня 3. лютого 1896).

Вчерашне засїдане Сойму виповнили головно відповіди комісаря правительственного на інтерпеляциї, справа еміґрациї до Бразилиї і вибори до Видїлу краєвого.

На інтерпеляцию в справі комасациї ґрунтів сказав правитель ственний комісар, що дари статистичні о пасовисках громадских вже зібрані і незадовго буде скликана анкета; — в справі якогось непорозуміня громади Невістка пов. грибівского з двором (інтерпель. пос. Поточек) відчитав комісар правительственний протест ради громадскої, котра каже, що громада жиє в найлїпшій згодї з двором; в справі дефравдациї ад'юнкта податкового в Ярославі, В. Кульчицкого, сказав комісар, що той ад'юнкт допустив ся дефравдаций в 72 случаях на суму 1918 зр.; в 12 случаях відписано податок пошкодованим, але в многих случаях і самі пошкодовані виновати; — на інтерпелацию пос. Окуневского в справі виказів войскових писаних по руски а відкиданих стрийским старостством сказав комісар правит., що намістництво, ще в 1883 р. дало пояснене старостам, що викази ті можуть бути писані в обох краєвих мовах; староста стрийский оправдав ся тим, що він то пояснене переочив, і вже направив свою похибку.

Комісия еміґрацийна, здаючи справу з внесеня пос. Вахнянина поставила внесеня: Поручає ся Видїлови краєвому наглядати рух еміґрацийний, збирати дати статистичні і в порозуміню з правительством спиняти вплив шкідливо дїлаючих чинників; — завізвати репрезентациї повітові, щоби вказали средства, якими можна би дїлати против руху еміґрацийного. — Взиває ся правительство, щоби видало новелю до закона карного, в котрій би установлено кари за неуправнене посередництво в еміґрациї; щоби додало консулям в Дженові і Ріо Жанейро функціонерів, котрі би могли з еміґрантами порозуміти ся в ріднїй мові.

До Видїлу краєвого вибрано: з більшої посілости Едв. Єнджейовича; з міст і палат торговельних: Тад. Романовича; з менших посілостий: Ант. Хамца; — з цїлого сойму: пос. Верещиньского, дра. Фр. Гошарда і дра. Дан. Савчака.

Перегляд полїтичний.

Переговори в справі економічної угоди з Угорщиною ведуть ся межи прибувшими до Будапешту австрийскими міністрами і міністрами угорскими у всїх напрямах. Що-до справи банкової настало вже повне порозуміне і уложено вже дотичні устави.

З Відня доносять, що на місце ґр. Куденгове, шлеского президента краю, котрий має бути іменований намістником в Празї, прийде рад. Двору і директор полїциї в Празї Дерфль.

Епіскоп з Марашa в справозданю своїм до Порти доносить, що там убито загалом 900 християн, спалено 150, домів три церкви і дві колеґії та ограблено 1600 домів. Вісїм тисячів людий остало ся без стріхи і хлїба.

З Константинополя доносять, що там арештовано множество людий підозріних о то, що в імени комітету вірменьского висилали листи з погрозами до богатих Вірмен і урядників походженя вірменьского.

Новинки.

Львів дня 4 лютого 1896.

— **Ц. к. Намістництво** надало опорожнену греко-кат. парохію в Шешорах о. Ів. Рогужиньскому, дотеперішному парохови в Тростянци.

— **Відзначеня**. Є. В. Цїсар. постановою з дня 27 січня с. р. надав ведучому метрики ґрунтові при повітовім судї в Бродах Дионизию Борисевичеви при нагодї его переходу на пенсию золотий хрест заслуги.

— **Зміна властителїв.** Маєтість Галущинцї в Чортківщинї купили від п. Петра Стопчиньского Арон Аксельрад з Тернополя і его зять др. Арнольд Шор, адвокат з Буска.

— **Добрий шурин.** Павло Мартинів, майстер шевский при ул. Блахарскій у Львові, обжалував в полїциї свого шурина І. Д., що той прийшовши до его мешканя, домагав ся позиченя гроший, а коли Мартинів ему відмовив, наробив крику і грозив ему набитим револьвером. Авантурникови відобрано оружие і зложено в полїциї.

— **Руска американьска тижднева часопись „Свобода“**, видавана в Шамокінї, почала з 3-им числом з 16-ого н. ст. січня т. р. виходити в збільшенім обемі. На розширеню обему „Свободи“ вискує єї зміст. В заведенім фейлєтонї почав ся друкувати цикль образків д-ра Андрія Чайковского п. заг. „З країни слез і горя“, а перший образок затитулований „Курателя“.

— **Число учеників в школах середних Долитавщини** збільшило ся в біжучім роцї шкільним о 1556 в ґімназиях, а о 1121 в школах реальних; приріст за послїдних 10 лїт виносить 3600 учеників в ґімназиях а 3006 в школах реальних. Найбільший приріст оказує ся в галицких ґімназиях (730 учеників). Сей наплив молодїжи до шкіл середних спонукав міністерство до виданя розпорядженя, щоби на будуче ще огляднїйше (значить острійше) поступати при іспитах вступних до першої кляси. Кромі того міністерство просьвіти постановило утворити 120 нових місць учительських, з котрих 30 вже в червни або липни т. р. мае бути заміщених. Кілько з того припаде на Галичину і Буковину, поки-що не знати.

— **Вибух ґазів** розбив в броварі лисеницкім під Львовом бочку і скалїчив трех робітників.

— **Вечерок „Сокола“** устроєний у Львові в суботу дня 1 с. м, удав ся дуже добре. Забава протягнула ся до години 5-ої рано.

— **Незвичайна товстість.** В Берлинї померла сими днями 17-лїтна дївчина, дочка одного шинкаря, що важила 312 фунтів. Товстість дочки була добродїйством для вітця, котрий мав все повно гостий, цїкавих оглядати єї. Дївчина впрочім досить хороша. Она мала намір показувати ся в берлиньскім музею, але родичі не хотїли на то пристати. В послїднїм часї так згрубіла, що вже не могла виходити з хати.

— **З любови.** Зарібвик Юлїян Рачиньский посперечав ся з своєю судженою Мариєю Луць і пхнув єї в гнїві ножем під ліву лопатку. Скалїчену відставлено до стациї ратунковї а сильно підпитого Рачиньского до полициї. Там оправдував ся він тим, що скалїчив суджену з великої любови.

— **Два страшні убийства** лучили ся сими днями; одно в Микулинцях, друге в Калинівщинї коло Чорткова. В Микулинцях убито в ночи на 2. с. м. шинкарку Естеру Штрайтову, що мешкала сама одна в ринку місточка і уходила за богачку. А в Калинівщинї в ночи на 31. січня 30-лїтному Айзикови Шуцмановни підрізано горло, а его 25-лїтній жінцї і двом дочкам в віцї 3 і 8 лїт розбито голови а відтак запалено хату. Убийників доси не викрито нї тут нї там.

— **Нещастна пригода**, лучила ся вчера на двірци зелїзницї черновецкої у Львові. При пересуваню ваґонів дістав ся оден з зелїзничої служби під колеса машини і погиб на місци. Нещастний полишив двоє дїтий, вже й так сиріт, бо матір стратили они вже давнїйше.

— **Померли:** Михайло Макешин, славний різьбар і маляр, приятель Шевченка, в Петербурзї, дня 31 січня с. р.; — Михайло Бачиньский, нотар в Калуши, передвчера.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 4 лютого Долїшно-австрийске намістництво призволило привіз рогатої худоби і безрог з повітів Камінка і Сокаль до Австриї долїшної, але заказало привіз безрог зі Стрия.

Берлин 4 лютого Reichsanzeiger оголосив подяку цїсаря за ґратуляциї з нагоди єго уродин. Цїсар каже, що єсть дуже рад з того, що его заходи около добра і забезпечене вітчини знаходять завсїгди в як найширших кругах повне зрозуміне і оцїнку.

Торг збіжевий.

Львів дня 4 лютого: Пшениця 7·20 до 7·40 зр.; жито 6·— до 6·40; ячмінь броварний 5·— до 6·—; ячмінь пашний 4·90 до 5·30; овес 5·20 до 5·40; ріпак 8·25 до 8·75; горох 5·— до 8·—; вика 4·75 до 5·—; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·75 до 5·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 30·— до 40·—; шведска 30 до 38·—; біла 40·— до 55·—; тимотка —·— до —·—; ганиж —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова 5·20 до 5·50; хміль —·— до —·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.